

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 617/2015
10.09.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Наташом Бањац, записничарем, у кривичном предмету малолетног С.С., због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. у вези са чланом 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца малолетног С.С., адвоката Ђ.К. из Б., поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Јагодини Квм.бр.30/15 од 21.04.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кжм2 5/15 од 15.05.2015. године, у седници већа одржаној дана 10.09.2015. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ као основан захтев за заштиту законитости браниоца малолетног С.С., адвоката Ђ.К., па се **УКИДАЈУ** правноснажна решења Вишег суда у Јагодини Квм.бр.30/15 од 21.04.2015. године у ставу другом изреке и Апелационог суда у Крагујевцу Кжм2 5/15 од 15.05.2015. године и предмет враћа првостепеном суду на поновно одлучивање.

Образложење

Решењем Вишег суда у Јагодини Квм.бр.30/15 од 21.04.2015. године у ставу првом, обустављено је даље извршење васпитне мере појачан надзор од стране родитеља према малолетном С.С. из Ђ., која је изречена решењем Вишег суда у Јагодини Км.бр. 34/14 од 14.07.2014. године, а у ставу другом одлучено је да трошкови поступка падају на терет мал. С.С. и његовог законског заступника.

Решењем Апелационог суда у Крагујевцу Кжм2 5/15 од 15.05.2015. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца мал. С.С., адв. Ђ.К., изјављена против решења Вишег суда у Јагодини Квм.бр.30/15 од 21.04.2015. године (у ставу другом изреке).

Бранилац мал. С.С., адв. Ђ.К., поднео је захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних решења, због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП-а, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев и оспорено првостепено решење у ставу другом изреке, а оспорено другостепено решење у целини, укине и предмет врати на поновну одлуку Вишем суду у Јагодини.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, у смислу члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП) и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца мал. С.С. сматрајући да њихово присуство седници већа није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са решењима против којих је захтев поднет, те је по оцени навода и предлога у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца мал. С.С., адв. Ђ.К. је основан.

Према разлозима првостепеног решења, прихваћеним од стране другостепеног суда, трошкови предметног кривичног поступка који се односе на награду и нужне издатке изабраног браниоца мал. С.С. падају на терет малолетника и његовог законског заступника, пошто одредбом члана 261. став 2. тачка 7) ЗКП која одређује да трошкови кривичног поступка обухватају награду и нужне издатке браниоца окривљеног није изричито прописано да се то односи и на браниоца ангажованог по пуномоћју, а осим тога, одредбом члана 266. ЗКП прописано је да је награду и нужне издатке браниоца дужно да плати заступано лице без обзира ко је по одлуци суда дужан да плати трошкове поступка. Стога се, по становишту првостепеног и другостепеног суда, судском одлуком не може одредити исплата наведених трошкова изабраног браниоца мал. С.С. на терет буџета Републике Србије већ је плаћање истих ствар уговора између малолетника и његовог ангажованог браниоца.

Међутим, основано бранилац мал. С.С. у захтеву за заштиту законитости указује на неприхватљивост изнетих разлога и ставова првостепеног и другостепеног суда.

Чланом 49. став 1. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривично правној заштити малолетних лица (ЗМ) прописано је да малолетник мора имати браниоца приликом првог саслушања, као и током читавог поступка, а ставом 2. истог члана прописано је да, ако сам малолетник, његов законски заступник или сродник не узму браниоца, њега ће по службеној дужности поставити судија за малолетнике.

Одредбом члана 79. став 1. ЗМ прописано је, између осталог, да суд може малолетника обавезати на плаћање трошкова кривичног поступка само ако је малолетнику изрекао казну. Ако је према малолетнику изречена васпитна мера или је поступак обустављен, трошкови поступка падају на терет буџетских средстава.

Према одредби члана 261. став 2. тачка 7) ЗКП, трошкови кривичног поступка обухватају и награду и нужне издатке браниоца, при чему закон не прави разлику између изабраног браниоца и браниоца постављеног по службеној дужности.

Како из цитираних законских одредаба произилази да малолетни извршилац кривичног дела мора имати браниоца током читавог поступка, којег може узети сам или преко законског заступника или сродника и да трошкови

кривичног поступка, у које спадају награда и нужни издаци браниоца, у односу на малолетника коме је изречена васпитна мера падају на терет буџетских средстава, како је и одлучено у конкретном случају решењем којим је та мера изречена мал. С.С., то су супротном одлуком у побијаним правноснажним решењима, да наведени трошкови изабраног браниоца падају на терет малолетника, повређене наведене законске одредбе и тиме учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, коју основано истиче бранилац мал. С.С. у захтеву за заштиту законитости.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је усвајањем захтева за заштиту законитости браниоца малолетног С.С., адвоката Ђ.К., на основу члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП-а, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Наташа Бањац,с.р.**

**Председник већа-судија,
Бата Цветковић,с.р.**